

A PROTESTÁNS REFORMÁCIÓ ELTERJEDÉSE MAGYARORSZÁGON

A reformáció magyarországi terjedésének legeredményesebb eszköze a prédikáció volt. A vidéket járó vándorpredikátorok magyarul hirdették az igét, de a könyvnyomtatást is szolgálatba állították. Az 1600-as évek végére a protestáns vallásúak már a lakosság mintegy 80 százalékát tették ki. A reformáció magyarországi terjedése, nagyon markánsan, bizonyos személyekhez is kötődött, főleg 1526 után. Ezek a személyek külföldi egyetemeken végzett, tapasztalt igehirdetők voltak. A "Mohácsi vész" (1526) néven ismertté vált török elleni csatavesztést a katolikus egyház romlott hitélete miatt való isteni büntetésként (teodiceaként) értelmezték. Az ország vallási, erkölcsi állapota előkészítette a talajt a reformátorok vigasztaló igehirdetése által az evangéliumi magvetés számára. Reformátoraink, *Dévai Bíró Mátyás, Szegedi Kis István, Sztárai Mihály, Ozorai Imre* méltó magyar képviselői voltak a nyugati mozgalmak legnagyobb tanítóinak.

Méliusz Juhász Péter (1532 - 1572)
Szobor, Debrecenben, az Egyetem téren

Közöttük is kiemelkedő volt *Méliusz Juhász Péter*, Debrecen püspöke. A reformátorok munkássága nyomán megnőtt a buzgó, szolgálatkész főurak és patrónusok száma is. Méliuszék úttörő munkája máig élő gyümölcsöt hozott: Debrecenben és környékén "meghonosodott" a reformáció helvét iránya. Miután 1561-ben *Huszár Gál* felvidéki reformátor oda szállította a nyomdáját, a tudós püspök hitvallási iratait, egyházi rendtartását és számos más egyházi művét már helyben nyomtathatták ki. A debreceni egyházi élet a zürichi mintát követte. Az istentisztelet középpontja a nép nyelvén hirdetett Ige lett. Abban is követték a helvét reformációt, hogy a közrend, a társadalmi élet, az iskola és a jogrendszer, sőt a nép testi és lelki egészsége iránt is nagy érdeklődést és segítő-készséget tanúsítottak.

A Magyarországi Református Egyház megerősödésének folyamatát nagymér-

tékben támogatta a korszak legnagyobb szellemi teljesítménye, a teljes Biblia (Ó- és Újszövetség) magyar nyelvre való lefordítása. *Károli Gáspár* gönci lelkipásztor munkatársaival és pártfogói segítségével, elkészítette és Vizsolyban kinyomtatta az első magyar nyelvű teljes Szentírást (1590). A *Vizsolyi Biblia* és mellette a legnagyobb magyar zsolttáros költő, *Szenczi Molnár Albert* magyar nyelvre fordított *genfi zsolttárai* ma is megbecsült helyet foglalnak el - még a baptista gyülekezeti életben is.

Novák József

VALÓBAN ?

Késő este volt már, amikor megjelent a neve a számítógép képernyője sarkán. Ő is dolgozik még, gondoltam, odaköszönök neki: Már írtam is:

- Jól vagy? – Egy percen belül megérkezett a válasz a közel ezermérföldnyi távolságból:

- Hála Istennek. Csak sokszor szomorú.

Ismerősöm két mondatát olyan tisztán találtam, hogy egy későbbi beszélgetésben a hozzájárulását kértem: ha írok erről, idézhessem.

Csak a vak nem látja, hogy ránk ült a szomorúság. Hangot is adunk neki, de a fogalmazás ritkán ilyen tömör, és túl gyakran hiányzik belőle barátom válaszában az első fele.

Az üzletben futottam össze egy a hatvanas éveinél járó hölgyvel, aki a napokban ért haza kéthónapos, külföldi vakációjáról. Csak látásból ismerem, de máris arról panaszkodott, hogy nyaralásuk utolsó két hetét telefonálással töltötte, mert szinte lehetetlen bejutni a pszichológushoz, akit a barátai is látogatnak, és akivel most feltétlenül beszélgetni akar, mert olyan óriási nyomás alatt van, hogy azt ép ésszel már nem lehet kibírni. Mire a kasszához értünk, megtudtam azt is, hogy gyerekük nincs, de ő egy nagyon „nagy hívő”, és bár a híres egyetemen világhírű professzor férje egy hitetlen zsidó, akivel még fiatalon összekötötte az életét, mert akkor még nem volt fontos neki a hit, most minden este felolvassak egy részt az Újszövetségből. A vásárlókosara drága kozmetikai cikkekkel volt megpakolva. Mivel ő hozta föl a Bibliát, megkérdeztem tőle, hogy emlékszik-e mit olvasunk Péter első levele harmadik fejezetében? Nem jutott eszébe, mert éppen a Jelenéseknél járnak, de megígérte, hogy hazamegy, és elolvassa majd a

férjével... Aligha vitatható, szomorú az állapota.

Sokszor szomorú, szomorú – nagyon szomorú...

A szomorúságot nem lehet kikerülni; lépten-nyomon találunk rá okot az élők. Csakúgy, mint a hálára. Csalódunk emberekben, az álmunkban, és a legtöbbször magunkban. Most éppen olyan időket élünk, hogy mintha csak dézsából öntenék az egész társadalomra azt a főzetet (mert minden hírt ember kotyvaszt), amitől már nem ráfagy, hanem inkább lefolyik az arcról a mosoly – főleg ha erőltetett. Világméretű gazdasági válság veszélyeit esetelik kommentátorok, akik eddig is kétes értékű portékát tukmálták a tömegekre. Hidegháborús fellállásról okoskodnak a politikusok, de rajtunk áll, hogy melyik verziót választjuk. A jólét és a mindig többet ígérő jövő képzet-istene nevet szembe velünk mostanság. Még mindig nem félünk tőle, még nem fordítottunk hátat neki, még dadusgatnánk egy kicsit, de nem engedi a valóság - így hát szomorkodunk miatta. Nagyon szomorú idők jönnek, hacsak nem tanulunk meg nem-nagyon-szomorkodni.

„Az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez” – írta Pál apostol kétezer éve (2Kor 7,10). A szomorúság mindig komoly kérdés lesz, de még inkább az eredete és a következménye. Van jóra vezető szomorúság is. Jézus Krisztusban emberközeli érkezt az Isten ország-lása. Szomorú, ha nem hiszi, nem látja ezt is az ember. Akik jól szomorkodnak, a hitükkel is látnak, és ezért reménykednek. Urunk Országának a jelenlévő valóságába kellene menekülnünk a halált nemző szomorúság elől, máskülönben elsodródunk mi is. Életbe kapó döntésre sarkallna a szomorúság, de az ezernyi cókókját ölelő ember nem akar, képtelen menekülni. Az evangéliumi valóságok talaján élő hit nem ópium, még ha azt egy korábbi világpróbát meglovagló Marx annak tartotta is, hanem a megváltottak új életformája (annyiban új, amennyiben krisztusi, és úgy életforma, ahogyan a Lelke által jelenlévő Krisztussal élhet, harcolhat, szenvedhet - reménykedik és szomorkodik – a hívő). Szomorú, hogy annyi mindent tudunk, csak éppen Krisztust nem ismerjük, ha Vele élni nem tanulunk.

Idős barátomat, aki hálás, bár gyakran szomorú, fél testére lebénította egy túl korai agyvérzés. Hálás, hogy a jobb kezét használhatja még. Tíz éves unokája agyán rákos daganatot találtak egy hónapja. Hálás, hogy jó kezelést kap, és reménykedhetnek. Sokszor szomorú, de hálás.

Novák József

A MAGYAR BAPTISTÁK AMERIKÁBAN 1880-1958

A jubileumon elmondta: Drescher Lajos

Szövetségünk 100. évfordulóját ünnepeľjük Chicagóban. Habár fizikailag Wheaton, IL-ban vagyunk, hivatalosan a chicagói gyülekezet a Konferencia szervezője. Érdekes megjegyezni, hogy a 25 éves jubileumot is Chicagóban ünnepelték.

lelkipásztorhiány, Clevelandba VÉGH MIHÁLY és Homesteadba BALOGH FERENC lelkipásztorok jöttek. A chicagói gyülekezetet a saját köréből egy tehetséges fiatalembert, ULBRICH SÁMUEL-t választott meg lelki vezetőnek. A NEW CASTLE, PA-i magyar-német-

Bila Szilárd román nemzetiségű volt; a magyar nyelvet tökéletesen beszélt és mint trentoni lelkipásztor, a Szemináriumban tanári székét vállalt.

Orosz István kiváló zenei, irodalmi, szónoki és vezető-képességű prédikátor

Abban a kiváltságos helyzetben vagyunk, hogy az Amerikai Magyar Baptista Szövetség történetének első ötven éves működéséről tegyék egy kis összefoglalást, mert ez az ötven év Szövetségünk történetének aranykorát képezi. A Szövetség megalakulását megelőző 28 év során a magyar baptisták életében jellemző volt, hogy a hívők egymás kapcsolatát keresték. Hitbeli kapcsolatukat a testvér és testvérnő megszólítás fejezi ki.

A kedvező amerikai gazdaság híre Magyarországra is eljutott. 1880-ban a jó híre a magyarok először azzal a tervvel jöttek Amerikába, hogy munkát szerezzenek és a megtakarított dollárokkal segíthessék az otthoniakat. 1900 után, a jó helyzet következtében kihozták a családtagjaikat, majd később egész családok vándoroltak ki Amerikába.

A kivándorlók között baptista vallásúak is voltak, akik egymás közelségét keresték. Amint 15-20 baptista csoportosult, azon gondolkodtak, hogy hogyan lehetne imaházat építeni és lelkipásztort kapni. Az amerikai családok „burdosokat” (Room and Board = koszosok) fogadtak, ami akkoriban egy jó bevételi forrás volt. Ezt a bevételt imaházépítésre fordították, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a megalakult gyülekezetek saját imaházzal rendelkezzenek. Nagy segítségükre voltak az itt élő amerikai és német baptisták.

A Magyar baptisták kedvezőbbnek látták nagyobb városokba vagy annak közelébe tömörülni, mint BRIDGEPORT, CT, CLEVELAND és YOUNGSTOWN, OH, DETROIT, MI, CHICAGO, IL, PITTSBURGH és HOMESTEAD, PA. Habár Magyarországon nagy volt a

ajkú gyülekezet a budapesti LÉBER JÁNOS prédikátort hívta meg, aki mindkét nyelven hirdette az Evangéliumot. A new-yorki csoport FÁBIÁN MIHÁLY-t bízta meg az ottani nagy környék lelki-gondozásával. Bridgeport-ban a tót származású ZBORAY LÁSZLÓ hirdette az igét. A kanadai szemináriumot végzett, magyarul és angolul jól beszélő Zboray László, Pittston, PA-ból rendszeresen járt igét hirdetni Pennsylvania, New Jersey, New York és Connecticut államokban.

1908. június 18-án Homestead PAban megalakították a MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉGET. A Szövetség első elnöke Balogh Ferenc, homestaedi lelkipásztor lett. Az első konferencia létrehozta az IRODALMI TÁRSULATOT amely Ulbrich Sámuel szerkesztésében kiadta az első *Evangelium Hírnöke* című lapot. Ez volt a mai *Evangeliumi Hírnök* előző neve. Ma tehát nem csak szövetségünk 100 éves jubileumát ünnepeľjük, hanem az *Evangeliumi Hírnök* kiadásának századik évfordulóját is.

Úttörő lelkipásztorok voltak: a német anyanyelvű Léber János, Warga Oszkár (aki a magyar nyelvet a magyarok között tanulta meg), a román Bila Szilárd és a tót Zboray László.

Néhány szó az úttörő lelkipásztorokról:

Zboray László, aki tót nemzetiségű, de szívében magyar volt, angol baptisták segítségével 9 év alatt 9 imaházat épített. Scranton, PA-ban megalakította az első Szemináriumot, *Magyar Baptista Prédikátorképző* név alatt. Az első tanári székét ő vállalta. Felesége és leánya teológiai és akadémiai tantárgyat tanított.

volt. 1904-ben elindította az *Evangeliumi Énekesek Lapját*-t. Több új lelki éneket adott ki, és a fiataliságot eredményesebb és hatásosabb éneklésre tanította. Orosz István clevelandi lelkipásztor munkáját a Szövetség nagyon értékelte, és 1915-ben a Szemináriumot Scrantonból áthelyezték Clevelandba.

Warga Oszkár a Rochesteri Egyetemen végzett orvos volt. Annak dacára hogy német volt, a Magyar Iskolabizottság abban a reményben, hogy megtanulja a magyar nyelvet, tanári székét kínálta fel, amit kis fizetéssel el is fogadott. Nyelvtudásában nem csalódtak. Magyar nyelven hirdette az evangéliumot.

A kezdeti időkben a német baptisták jelentős segítséget nyújtottak a magyar baptistáknak. A magyar baptisták német gyülekezetek tagjai voltak. Például a clevelandi testvérek 1908-ig a német baptista gyülekezet felügyelete alatt gyülekeztek. 1908. október 4-én a német gyülekezet segítségét megköszönték, és egy önálló magyar gyülekezetet alapítottak, mely az újonnan megalakult Magyar Baptista Szövetség tagja lett. Talán érdekes, hogy a magyarországi baptizmus megalapítója a német nemzetiségű Meyer Henrik volt, és hogy az amerikai magyar baptistákat is német baptisták támogatták.

A Szövetséget megalakító gyűlésen kb. 50 személy vett részt. Az új szövetséghez tartozott 3 felavatott lelkipásztor és 5 kis gyülekezet 75 taggal. Tíz évvel később a konferencián már 22 gyülekezettről és misszió-állomásról tettek jelentést. A tagok létszáma 1270-re emelkedett. *(folytatjuk a köv. számban)*

Szövetségünk jubileumi logóját *Herjeczki Dávid* készítette. Mit árul el rólunk ez az embléma?

Szövetségünk néhány alapvető információján túl ezeket látom benne: Az észak-amerikai kontinens az a hely, ahol missziókat végezzük. Kalifornia és a Mexikói Öböl után magyaros, népművészeti (kalocsai) motívumok folytatják a dinamikus ívet, jelezve ezzel is misszióink egyik leglényegesebb karakterét: magyarságunkat. Szövetségünk küldetésének fő jellegét pedig a kontinensen excentrikusan elhelyezkedő és mégis központi hatással bíró egyszerű, fehér kereszt adja: keresztyén, Krisztus-központú missziót végez az 1908-ban szerveződött itteni magyar baptista közösség, mai nevén: *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség*, vagyis a New York-i székhelyű *Hungarian Baptist Convention of North America*.

Dávid, köszönjük a szép logót!

Üdvözet Ausztráliából

Hálát adok az Úrnak a sok áldásért, amiben részesített a Rámai táborozáson és a 100 éves jubileumi közgyűlésen.

A táborozás témája a „mérőföldkő” volt. Nem ismeretlen számomra ez a téma, de jó volt felfrissíteni.

Ibolya és Alice énekel a táborban

Az emberek természetesen tartanak, és nem mennek szembe az árral. Hisz sokkal könnyebb azt tenni, amit mások. Az életünkben azonban vannak olyan helyzetek, amikor saját magunknak kell döntenünk: Istent választom, vagy a világot (Dán 1:8). Noha legtöbbször tudjuk a helyes döntést, a tábor jó alkalom volt arra, hogy felfrissítsük ennek fontos-

FIATALOK A KONFERENCIÁN * Érdemes lenne kiszámítani Centenáriumunk résztvevőinek átlagéletkorát. Azt hiszem bármilyen közösség, vagy szövetség örömmel nyugtázná, ami nekünk is jól esik: sok fiatal és gyermek vett részt jubileumunkon.

Ez a kép a vasárnapi záró istentisztelet után készült. Az előző napokban jókedvvel szolgáltak a fiatalok a jubiláló közösség előtt. Szombaton és vasárnap egy-egy fél órással összeállítással álltak elénk. *Gerstner Kornél* ifjúsági elnök koordinálta az énekesbizonyoságteles, fényképes bemutatóval is színesített programot. A közgyűlést megelőző nemzetközi (össz-magyar) táborozáson elég jól összeszokott az óhazai és az itteni fiatalok 50 egynéhány tagból álló énekes csoportja (mindenki énekel!). Énekeiket úgy választották, hogy fiataloknak és idősebbeknek egyaránt tetszett. Magyarul és angolul is énekeltek.

A BIBLIAFORDÍTÓ MÓNUSÉK

Nagyon örülök annak, hogy részt vehettem a Centenárium ünnepségeken. Ott nem volt alkalom arra, hogy szolgálatunkról beszámoljak a testvériségnek, de megteszem ezt itt, az Evangéliumi Hírnökben.

Istentől arra kaptunk elhívást - feleségemmel, Anitával együtt -, hogy szolgáljunk neki az őslakos amerikaiak, illetve az első bevándorlók között, itt, Észak-Amerikában.

ságát, illetve a következményeket, ha ellenszegülünk.

Egy másik gondolat amiről szó volt a táborozáson az, hogy amikor elindulunk valahova, nem mindig tudjuk, hogy milyen lesz az út és hogy milyen messze van még a cél. Csak az út menti mérőföldkövek mutatják, hogy mennyit haladtunk. Lelki életünkben sem látjuk előre a következő lépést.

Csak haladjunk előre Istenben bízva és Ő majd egyengeti utunkat. Az autót is akkor tudjuk kormányozni, ha mozgásban van. Lelki életünket is csak úgy tudja irányítani az Úr, ha elindulunk és nem várunk, ülve.

Az Úr gazdag áldását kívánom minden olvasónak!

Kovács Ibolya

Miközben különböző Biblia iskolákban készültünk a szolgálatra, Isten lehetőséget adott arra, hogy találkozzunk a Wycliffe Bibliafordítók néhány munkatársával. Közülük többen is beszéltek nekünk a világ különböző tájain lévő szükségsegről. Teljesen lenyűgözött az az

Anita és Victor Mónus

alkalom, amikor egy missziós órán egyikük *anyanyelvi bemutatót* tartott számunkra. Elmondta, hogy ez a fajta tanulás történik akkor is, amikor egy misszionárius először találkozik egy számára teljesen ismeretlen nyelvcsoporthoz anyanyelvével, hogy megtanulja azt. Ahogy előkészítette a bemutatót, megkérdezte, van-e köztünk bárki, aki beszél valami

idegen nyelvet. Nem emlékszem hányan tették fel a kezüket, de köztük voltam én is, és a vendég misszionárius megkérdezte, milyen nyelvet ismerek. „Magyart”, mondtam én, és ő előre hívott.

Az előadó jeleket mutatott, tárgyakat vett a kezébe, amiket előre összekészített, rájuk mutatott, és kérte, mondjam azokat az én nyelvemen. Ez elég egyszerűnek tűnt. Csak annyit kellett tennem, hogy kimondjam azt a szót, ami leírta az adott tárgyat, amit éppen a kezében fogott, amire rámutatott, vagy amilyen cselekvést eljátszott. Elég jól haladtunk, és nagy megelégedésemre, szépen ismételte a magyar szavakat. Egy hang kivételével. Ugyanis amikor egy lámpára mutatott, majd leírta a jegyzetfüzetébe a „lámpa” szót, kijavítottam, és mondtam neki, hogy a második magánhangzó ebben a szóban „a”, és az más hang, mint az első magánhangzó.

Erre a misszionárius azt felelte, hogy a *nyelvi segítőnek* nem volna szabad tudnia a különbségeket magánhangzók között. Természetesen ez nagyon tetszett a közönségnek, akik ezen jót nevettek.

Az alatt a fél óra alatt, amikor szavakat és kifejezéseket kért tőlem magyar nyelven, a misszionárius képes volt ismételni és megtanulni azokat. Ez az egész közönséget elkápráztatta, mert ez teljesen új volt számukra. Itt aztán a misszionárius a lényegre tért: odafigyeléssel, és a *nyelvi segítő* utánzásával meg lehet tanulni ugyanúgy kiejteni a szavakat, mint az anyanyelvi beszélő. Majd némi nyelvtan segítségével már rendszerezni is tudtuk a szavakat. Hónapok alatt meg lehet tanulni beszélni egy új nyelvet, és idővel a misszionárius képes lehet arra, hogy lefordítsa a Bibliát az adott nyelvre.

A Wycliffe Bibliafordítókkal végzett első szolgálatunk a 'Slavey' népcsoport között volt, akik Kanada északnyugati részén élnek. Ez a népcsoport távoli rokona a *Navajo* törzsnek.

Emlékszem az egyik első slavey szóra, amit megtanultam körülbelül 50 évvel ezelőtt. Egy slavey ember ment a faluban, és egy pár hócsizma volt a hóna alatt. Az ösvény már jól ki volt járva, de ő letért az ösvényről és a bokrok között ment, ahol mély volt a hó, de hótaposójában ott is jól haladt. Ez az ember, aki később a nyelvi segítőm lett, akkor egyetlen szót mondott: „?ah”, majd a hótaposóra mutatott. Ennek a nyelvnek nem minden szava ilyen egyszerű, egy-szótagú szó. Vannak szavak, amik sok szótagból állnak, és van néhány orrhang is a hangkészletükben, illetve vannak szavak, amiket hangszín alapján különböztetnek meg.

Az első év végére megtanultam kifejezni magam az új nyelven. Akkoriban mindig volt nálam egy csomag üres kártya, amikre egyenként felírtam egy-egy

szót, amit hallottam. Ezeket addig gyakoroltam, amíg helyesen ki tudtam ejteni slavey nyelven. Teltek a hónapok, Anita és én pedig elkezdtünk egy nyelvi segítővel dolgozni bibliai történetek fordításán, mind az Ó-, mind az Újszövetségből. Akkoriban még nem voltak számítógépek, minden történetet még a régi írógépekkel rögzítettünk.

Később mi is már számítógépekkel dolgoztunk, és sokkal gyorsabban haladt a fordítás. Jópár év telt el, mire a Bibliából az egyik könyv első kiadására sor került. Ez a Márk evangéliuma volt.

Hálát adunk Istennek, hogy elhívott minket, hogy megosszuk az Ő Igéjét a slavey emberekkel. Most, 50 évvel később, megkerestek minket az egyik slavey faluból, hogy készítsünk hangos-Bibliát az ő nyelvükön. Magasztaljuk Istent, hogy ajtókat nyit előttünk. Ennek a falunak a neve *Fort Providence* (NWT), ahol körülbelül 700 slavey ember él.

Vajon merre vezet bennünket az Úr?

Mónus Viktor

Mónus testvér évtizedeken át volt a Wycliffe Bibliafordítók munkatársa, feleségével, Anitával együtt. Edesapja Mónus János volt, a kanadai magyar baptista misszió egyik jeles egyénisége.

A centenáriumi ünnepi istentiszteleteire érkező testvériség mielőtt a Barrows auditorium nagytermébe belépett volna, jobboldalt megtalálhatta az *Evangeliumi Hírnök asztalát*. Az asztal mögötti táblán egy kétméteres régi csoportkép – az 1930-as, 23-dik, detroiti közgyűlésről – és néhány, a mai gyülekezeteinket bemutató kép keretében a 100 éves *Evangeliumi Hírnök* fejléce látható, alatta ezzel a felhívással: *Lépjén be az Evangeliumi Hírnök Baráti Körébe!*

KÖSZÖNTŐ

Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség megalakulásának 100. évfordulója egy újabb bizonyítéka annak, hogy a mi Istenünk kegyelme végtelen, szeretete betölti ez egész földet. Ebből az alkalomból hadd kívánjak ... sok erőt a munkához, de még több áldást életetekre, ünneplésekre.

Csodálatos munkát végzett Isten elődeiteken, de napjaink teher viselőin keresztül is...

100 év elmúlt, de előttetek a holnap. Adjatok hálát a tegnapiért, ragadjátok meg a mai napot és hintsétek az evangélium magvát, a jövő reménységét szerte szét. Az áldás nem marad el.

S végül fogadjátok ezt a szerény, halk szavú köszöntést attól, aki a távolból is szeret benneteket, akit érdeme felett nagyon megáldott Isten, s aki csak kegyelemből él mindaddig, míg így akarja az Alkotó.

*Áldott népe Istennek
ünnepelej, ünnepelej,
Amerika földjén
Háladalt énekelj.
Magyar baptisták hirdessétek
az örömhírt gazdagon,
Oly csodás az élet Krisztusban,
Ez emberileg felbecsülhetetlen vagyon.*

*Talpra hát!
Emeljétek magasra
A jubileumi zászlót,
Döntsetek le
A bizonytalanság falát,
Az eltelt 100 évért,
A máért és a holnapért,
Hálát adjatok,
Fohászodjatok!*

*A következő 100 évért,
harcba még ma
induljatok!*

Antal Ferenc,
a Szeretet munkatársa Nagyváradról

Az asztalon szövetségünk régi kiadványai közül jónéhány, valamint az újság régi példányai. Sajnos nem túl sokan éltek a lehetőséggel, hogy némi önkéntes adakozásért hozzájussanak ezekhez a kiadványokhoz. Dehát a szük 3 nap nagyon gyorsan szaladt, s olyan sokfelé kellett figyelni, hogy nem mindenkinek maradt idő, energia arra, hogy itt is megálljon néhány percre.

Az említett kiadványokat (részletesen a júliusi szám 2. oldalán) a szerkesztőnél meg lehet rendelni.

Örülök annak, hogy a Baráti Kör közel háromezer dollárnyi felajánlás érkezett az asztalnál – melyek egy részét máris megkaptuk, a többi szeretettel várjuk az év során. (szerk).